

Sygn. akt II K 1416/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 3 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **SSR Dorota Janek**

Protokolant: sekr. **Aneta Jaworska**

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2018 r. sprawy karnej :

K. P. syna W. i L. zd. C.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 02 listopada 2016 r. w C. na ul. (...) w trakcie prowadzonych czynności służbowych przez funkcjonariuszy policji K. w C., a to kontroli drogowej posłużył się podrobionym dokumentem tj. angielskim prawem jazdy o nr (...)

to jest o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

I. **uznaje** oskarżonego K. P. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy przy zastosowaniu art. 37 b kk orzeka oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na mocy art. 44 § 1 kk **orzeka** oskarżonemu K. P. przepadek na rzecz Skarbu Państwa podrobionego dokumentu w postaci angielskiego prawa jazdy o numerze (...), szczegółowo opisanego w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 102 akt sprawy – poprzez pozostawienie w aktach sprawy;

III. na zasadzie art. 624 § 1 kpk **zwalnia** oskarżonego K. P. w całości od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa. Sygn. akt II K 1416/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 kwietnia 2018 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 listopada 2016 r. funkcjonariusze Policji K. w C. w osobach sierż. P. S. i sierż. K. K. w ramach swoich obowiązków służbowych, około godz. 13:00 na ul. (...) w C. zatrzymali do kontroli drogowej pojazd m-ki F. (...) o nr rej. (...).

Dowód: notatka urzędowa k. 1, wyjaśnienia K. P. k. 67,141 na odwrocie.

Kierującym pojazdem okazał się K. P.. Po sprawdzeniu ww. w bazach informatycznych okazało się, że oskarżony nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Natomiast K. P. okazał funkcjonariuszom podrobiony dokument tj. angielskie prawo jazdy nr „ (...)”.

Dowód: notatka urzędowa k. 1, wyjaśnienia K. P. k. 67,141 na odwrocie, protokół zatrzymania rzeczy k. 2-4, protokół oględzin k. 9-10, pisma z Urzędu Miasta k. 25, 27.

Oskarżony K. P. słuchany w postępowaniu przygotowawczym (k. 67) przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że wskazane prawo jazdy zakupił na myjni samochodowej w Anglii, gdzie pracował. Sprzedał mu je mężczyzna, którego danych nie zna, za kwotę 300 funtów. Oskarżony dodał również, że nigdy nie zdał egzaminu na prawo jazdy, a co za tym idzie nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. K. P. w swoich wyjaśnieniach przyznał, że podczas kontroli drogowej w C. posłużył się podrobionym dokumentem tj. angielskim prawem jazdy.

K. P. słuchany przed sądem ponownie przyznał się do zarzucanego mu czynu (k. 141 na odwrocie). Wskazał, że prawo jazdy, które okazał podczas kontroli drogowej w C. otrzymał od kierownika myjni samochodowej w Anglii, na której to myjni pracował. Zdaniem oskarżonego prawo jazdy to uprawniało go do kierowania pojazdem w sytuacjach, w których obok jako pasażer siedziała osoba posiadająca prawo jazdy. Jak wskazał K. P. – dokument ten był mu potrzebny do parkowania samochodów na wskazanej myjni. Oskarżony dodał, że w Anglii nie uczestniczył w kursie na prawa jazdy, jak też nie zdał żadnego egzaminu. Wreszcie, K. P. oświadczył, że chciałby dobrowolnie poddać się karze.

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie jest w zasadzie bezsporny, bowiem oskarżony K. P. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W ocenie sądu, przyznanie się do zarzucanego mu czynu jest wystarczającym dowodem na stwierdzenie winy oskarżonego. Zasady wiedzy i doświadczenia życiowego wskazują, że gdyby K. P. nie popełnił zarzucanego mu przestępstwa to nie przyznawałaby się do winy, co więcej nie przed sądem wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd oparł się również na dokumentach zawartych w aktach tj. notatce urzędowej, protokole zatrzymania rzeczy, protokole oględzin, pism z Urzędu Miasta - zwłaszcza, że nie były one podważane przez strony i brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.

Tak zgromadzony materiał dowodowy – stanowiąc spójną i wzajemnie się uzupełniającą całość – pozwala na dokonanie kategoriycznych ustaleń, co do stanu faktycznego sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny nie pozostawia wątpliwości, że K. P. w dniu 02 listopada 2016 r. w C. na ul. (...) w trakcie prowadzonych czynności służbowych przez funkcjonariuszy policji K. w C., a to kontroli drogowej posłużył się podrobionym dokumentem tj. angielskim prawem jazdy o nr (...) - realizując tym samym przedmiotowe i podmiotowe znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk.

Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej wyrażonej w art. 270 § 1 k.k. - jego decyzja była świadoma i swobodna. Jest on osobą dorosłą, w pełni poczytalną, w chwili popełnienia przez niego zarzucanego mu przestępstwa miał możliwość rozpoznania bezprawności swojego czynu. Nie zachodziły żadne okoliczności, które pozwalałyby na przyjęcie, że K. P. działał w szczególnej sytuacji motywacyjnej, która mogłaby usprawiedliwić złamanie przez niego norm prawnych. Miał on możliwość rozpoznania faktycznego i społecznego znaczenia czynu, mając na uwadze poziom rozwoju intelektualnego, emocjonalnego i społecznego, stan wiedzy i doświadczenia. Czyn oskarżonego charakteryzuje wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości.

Podczas rozprawy głównej oskarżony K. P. wniósł o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary ograniczenia wolności. Prokurator Rejonowy w Chorzowie w przypadku dobrowolnego poddania się karze przez oskarżonego zaproponował karę mieszaną tj. karę 3 miesięcy pozbawienia wolności i karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na pracy społecznej w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięczny. K. P. przyjął karę zaproponowaną przez oskarżyciela publicznego (k. 141 na odwrocie).

Mając powyższe na uwadze, orzekając o karze za przypisane oskarżonemu K. P. przestępstwo, sąd zastosował regulację art. 37 b kk. Przepis ten, dodany na skutek nowelizacji Kodeksu karnego, która weszła w życie w dniu 1 lipca 2015

r., wprowadza tzw. karę mieszaną. W myśl niniejszego artykułu, w sprawie o występki zagrożony karą pozbawienia wolności, niezależnie od dolnej granicy ustawowego zagrożenia przewidzianego w ustawie za dany czyn, sąd może wymierzyć jednocześnie karę pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności. Kara pozbawienia wolności określona jest w dwóch wymiarach – nieprzekraczającym 3 miesięcy oraz nieprzekraczającym 6 miesięcy w wypadku, gdy górna granica ustawowego zagrożenia wynosi przynajmniej 10 lat. Wymiar kary ograniczenia wolności w każdym przypadku nie może przekroczyć 2 lat. W pierwszej kolejności wykonaniu podlega kara pozbawienia wolności, chyba, że ustawa stanowi inaczej.

Sąd przy wymiarze kary kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk. - tj. wziął pod uwagę wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające ujawnione w toku przewodu sądowego. Jako okoliczność obciążającą sąd wziął po uwagę rodzaj i charakter naruszonego nim dobra jakim jest wiarygodność dokumentów, jak również uprzednią karalność oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą natomiast sąd wziął po uwagę przyznanie się do winy K. P.. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd miał na uwadze nie tylko znamiona strony podmiotowej czynu oskarżonego, ale przede wszystkim rodzaj dóbr prawnych, w które godził. Nadto oskarżony był już uprzednio karany, a wymierzona uprzednio kara pozbawienia wolności okazała się nieskuteczna i nie wdrożyła oskarżonego do przestrzegania prawa.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 270 § 1 kk sąd na mocy art. 270 § 1 kk po zastosowaniu art. 37b kk wymierzył oskarżonemu karę 3 (trzech) pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności w postaci nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym

W ocenie sądu orzeczona kara jest adekwatna do popełnionego czynu i roli oskarżonego, jaką odegrał w zakresie tego czynu i będzie wypełniała cele prewencji indywidualnej jak i generalnej. Sąd uznał, że w przypadku przestępstwa popełnionego przez K. P. kara winna mieć charakter mieszany, tak jak przewidział to ustawodawca w art. 37 b kk : w pierw izolacyjny, a następnie – dla uwydatnienia celów wychowawczych – winna polegać na wykonaniu nieodpłatnej pracy dla społeczeństwa, gdyż swoim zachowaniem oskarżony naruszył normy przyjęte w społeczeństwie jako obowiązujące. Sąd stwierdził, że taka kara będzie wystarczająca dla osiągnięcia w stosunku do oskarżonego pożądaných efektów wychowawczych i winna uzmysłowić oskarżonemu karygodny charakter przestępstwa, jakiego się dopuścił, wdrażając go jednocześnie do przestrzegania porządku prawnego. Kara mieszana kształtuje i świadomość prawną społeczeństwa i jednocześnie spełnia cele stawiane karze w zakresie celów zapobiegawczych i wychowawczych , które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Wymierzając karę na podstawie art. 37 b kk Sąd miał na względzie nie tylko wolę stron, ale i konieczności utrwalenia przekonania pozostałych adresatów norm prawnych o obowiązywaniu prawa i nieuchronności odpowiedzialności za jego naruszenie. Wymierzając rzezone kary sąd miał na względzie dotychczasową karalność oskarżonego, a więc nie tylko uprzednie skazanie m.in. za czyn z art. 278 § 1 k.k. Dotychczasowa postawa życiowa oskarżonego znamionowała postęp procesu demoralizacji, jednak gotowość poniesienia odpowiedzialności prezentowane w toku postępowania, uzasadniały przekonanie o powodzeniu oddziaływania karnoprawnego w warunkach przewidzianych w art. 37 b k.k.

Sąd wziął pod uwagę, iż oskarżony był uprzednio karany i jest w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Zdaniem sądu orzeczenie wobec oskarżonego kary mieszanej jest korzystne z punktu widzenia jego resocjalizacji – po odbyciu kary pozbawienia wolności zostanie on skierowany do pracy przymusowej, co pozwoli mu na ponowne wdrożenie się do funkcjonowania w społeczeństwie, w szczególności do aktywności zawodowej, od której siłą rzeczy odwykł w warunkach izolacji penitencjarnej. Tym samym, kara ograniczenia wolności może przyczynić się do ograniczenia ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa przez oskarżonego. Zarazem jej długotrwałość zapewni nieprzerwany tok wdrażania oskarżonego do życia w społeczeństwie, zaś wymiar godzinowy nie będzie stanowił zbytnej uciążliwości w sytuacji.

Na mocy art. 44 § 1 kk sąd orzekł oskarżonemu K. P. przepadek na rzecz Skarbu Państwa podrobionego dokumentu w postaci angielskiego prawa jazdy o numerze (...), szczegółowo opisanego w postanowieniu w przedmiocie dowodów rzeczowych k. 102 akt sprawy – poprzez pozostawienie w aktach sprawy.

Na zasadzie art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił oskarżonego K. P. w całości od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.